

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 798

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 12 august 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 109 din 7 martie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. (2), ale art. 231 alin. (2) cu referire la art. 228 alin. (1) și art. 229 alin. (1) lit. b), precum și ale art. 244 alin. (3) din Codul penal	2–4
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
964. — Hotărâre pentru modificarea și completarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 912/2019 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Legătură Centură Oradea (Girație Calea Sântandrei) — Autostrada 3 (Biharia)”	5
965. — Hotărâre privind trecerea unei suprafețe de 2,38 ha teren cu destinație forestieră din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia și în administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva, în vederea reconstituirii dreptului de proprietate.....	6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
M.168. — Ordin al ministrului apărării naționale pentru aprobarea Ghidului privind prevenirea și combaterea hărțuirii pe criteriul de sex și a hărțuirii morale la locul de muncă în Ministerul Apărării Naționale	7–11
1.937/4.127/1.903. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii, al ministrului finanțelor și al ministrului muncii și solidarității sociale pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2024 al Regiei Autonome „Administrația Canalului Navigabil Bega” Timiș	11–13
ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE	
25.193. — Lista partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale, organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților naționale și a candidaților independenți pentru care a fost depus raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale, conform art. 47 alin. (2) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, cu ocazia alegerilor autorităților publice locale din anul 2024	14–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 109**

din 7 martie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. (2), ale art. 231 alin. (2) cu referire la art. 228 alin. (1) și art. 229 alin. (1) lit. b), precum și ale art. 244 alin. (3) din Codul penal

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana-Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. (2), ale art. 231 alin. (2) cu referire la art. 228 alin. (1) și art. 229 alin. (1) lit. b), precum și ale art. 244 alin. (3) din Codul penal, excepție ridicată de procuror în Dosarul nr. 14.925/94/2018 al Judecătoriei Buftea — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.437D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 445 din 28 iunie 2016.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 3 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 14.925/94/2018, **Judecătoria Buftea — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. (2), ale art. 231 alin. (2) cu referire la art. 228 alin. (1) și art. 229 alin. (1) lit. b), precum și ale art. 244 alin. (3) din Codul penal.** Excepția a fost ridicată de procuror într-o cauză având ca obiect tragerea la răspundere penală a inculpatului pentru săvârșirea unor infracțiuni de înșelăciune [art. 244 alin. (1) din Codul penal], de furt [art. 228 alin. (1) din Codul penal] și de furt calificat [art. 228 alin. (1) raportat la art. 229 alin. (1) lit. b) din Codul penal], cauză în care instanța a încuviințat cererea inculpatului de acordare a unui nou termen pentru împăcarea cu părțile civile.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, procurorul, în calitate de autor al excepției, susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate încalcă principiile constituționale privind statul de drept, viața intimă, familială și privată, dreptul de proprietate privată și rolul Ministerului Public. În acest sens, autorul excepției invocă lipsa unor limitări juste și rezonabile — în raport cu circumstanțele concrete din care rezultă un pericol pentru ordinea publică — ale efectului împăcării, acela de înlăturare a răspunderii penale, fapt ce determină ruperea justului echilibru dintre interesul privat și cel public. Astfel, fără a contesta că dispozițiile privind împăcarea, precum și

raportarea acestei instituții la diferite tipuri de infracțiuni, mai mult sau mai puțin grave, exprimă principii de politică penală, intrând în competența exclusivă a legiuitorului stabilirea regulilor speciale de procedură și a modalităților de exercitare a drepturilor procesuale, autorul excepției consideră că lipsa unor criterii legale care să limiteze posibilitatea părților de a decide asupra continuării procesului penal conduce la ruperea echilibrului dintre elementele ce protejează valorile private și cele ce privesc interesul public. Arată că argumentele privind gravitatea infracțiunilor pentru care poate interveni împăcarea, pericolul social al faptelor, modalitățile specifice de operare, considerate de Curtea Constituțională ca insuficiente să conducă la constatarea neconstituționalității textelor de lege în discuție, vin doar să dubleze criticile formulate în prezenta excepție de neconstituționalitate, critici care privesc mai degrabă elemente precum natura infracțiunilor (de cele mai multe ori privind patrimoniul persoanei), persoana autorilor, circumstanțele în care persoanele vătămate își manifestă voința, eforturile depuse de organele judiciare în vederea identificării autorilor și tragerii la răspundere penală a acestora. Apreciază că instituția împăcării — în mod nelimitat — aplicată în materia infracțiunilor contra patrimoniului încurajează infractorii să persevereze în comiterea unor astfel de infracțiuni, aceștia nemaiavăd niciun motiv de a se îndepărta de acest stil de viață, situație în care se ajunge prin ignorarea scopului preventiv al pedepsei. Dispozițiile privind împăcarea — în mod nelimitat — vizează nu numai drepturile victimelor, ci și societatea, în ansamblul său. Consideră că instituirea unei cauze de înlăturare a răspunderii penale, bazată pe așa-zisa negociere dintre infractor și victimă, care nu de puține ori presupune o constrângere morală implicită, în cazul unor infracțiuni grave, cu impact în societate, fără a avea o limitare în raport cu elementele obiective care trebuie avute în vedere într-o astfel de situație, este de natură să afecteze grav interesele generale ale societății. În marja sa de apreciere, statul are obligația de a lua toate măsurile necesare și adecvate pentru a descuraja destinatarii normei penale de a adoptarea unor conduite periculoase pentru societate și de a sancționa comportamentele periculoase pentru ordinea publică și pentru viața în comunitate. Consideră că numai în acest mod se poate realiza prevenția penală, atât cea generală, cât și cea specială, prin impulsivitatea indivizilor de a se abține de la nesocotirea valorilor sociale fundamentale.

6. **Judecătoria Buftea — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că posibilitatea împăcării în cazul infracțiunilor la care se face referire — cu consecința stingerii acțiunii penale — este la aprecierea părților/subiecților procesuali principali. Astfel, împrejurarea că, prin împăcare, conflictul de drept penal se stinge nu constituie o încălcare a principiilor constituționale invocate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 159 alin. (2), ale art. 231 alin. (2) cu referire la art. 228 alin. (1) și art. 229 alin. (1) lit. b), precum și ale art. 244 alin. (3) din Codul penal. Dispozițiile art. 231 alin. (2) din Codul penal au fost introduse prin prevederile art. 245 pct. 23 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012. Ulterior sesizării Curții, dispozițiile art. 231 alin. (2) din Codul penal au fost modificate prin prevederile articolului unic pct. 2 din Legea nr. 274/2020 pentru modificarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1144 din 26 noiembrie 2020, parțial în sensul dorit de autorul excepției. Având în vedere însă că, în cauză, dispozițiile art. 231 alin. (2) din Codul penal au produs efecte în forma în vigoare la data sesizării Curții, aceasta se va pronunța asupra respectivelor dispoziții în redactarea anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 274/2020. Textele criticate au următorul cuprins:

— Art. 159 alin. (2): „(2) *Împăcarea înlătură răspunderea penală și stinge acțiunea civilă.*”;

— Art. 231 alin. (2) cu referire la art. 228 alin. (1) și art. 229 alin. (1) lit. b): „(2) *În cazul faptelor prevăzute la art. 228, art. 229 alin. (1), [...], împăcarea înlătură răspunderea penală.*”;

— Art. 244 alin. (3): „(3) *Împăcarea înlătură răspunderea penală.*”

11. În susținerea neconstituționalității dispozițiilor de lege criticate, procurorul, în calitate de autor al excepției, invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) referitor la statul de drept, ale art. 26 privind viața intimă, familială și privată, ale art. 44 alin. (1) referitor la dreptul de proprietate privată și ale art. 131 alin. (1) privind rolul Ministerului Public.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 231 alin. (2) cu referire la art. 229 alin. (1) lit. b) din Codul penal au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Constituție — invocate și în prezenta cauză — și față de critici similare.

13. Astfel, prin Decizia nr. 336 din 22 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 770 din 6 septembrie 2018, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 231 alin. (2) cu referire la art. 229 alin. (1) lit. b) și d) și alin. (2) lit. b) teza a doua din Codul penal, pentru argumentele reținute în paragrafele 15—22 din această decizie. Curtea a constatat că reglementarea cuprinsă în dispozițiile art. 231 alin. (2) din Codul penal — potrivit căreia, în cazul faptelor prevăzute la art. 228, art. 229 alin. (1) și alin. (2) lit. b) și c) și art. 230, împăcarea înlătură răspunderea penală — are caracter de noutate. Potrivit prevederilor art. 159 alin. (1) din Codul penal, împăcarea poate interveni în cazul în care punerea în mișcare a acțiunii penale s-a făcut din oficiu, dacă legea o prevede în mod expres. În temeiul dispozițiilor art. 231 alin. (2) din Codul penal (n.n. — în redactarea anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 274/2020), împăcarea părților înlătură

răspunderea penală, în cazul infracțiunilor de furt — art. 228 din Codul penal, furt calificat — în variantele prevăzute la art. 229 alin. (1) și alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, respectiv furt în scop de folosință — art. 230 din Codul penal. Acest aspect a constituit un element de noutate în raport cu dispozițiile Codului penal din 1969, care prevedea, la art. 132 alin. 1 și 3, împăcarea părților ca modalitate de înlăturare a răspunderii penale doar pentru infracțiunile în privința cărora acțiunea penală era pusă în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Conform acestor din urmă dispoziții legale, coroborate cu cele ale art. 208—210 din Codul penal din 1969, singurele infracțiuni de furt pentru care putea interveni împăcarea părților erau cele prevăzute la art. 210 din același cod, respectiv furtul săvârșit între soți ori între rude apropiate sau de către un minor în paguba tutorelui său ori de către cel care locuiește împreună cu persoana vătămată sau este găzduit de aceasta. Prin urmare, în actuala reglementare (n.n. — în redactarea anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 274/2020), în cazul tuturor infracțiunilor de furt, împăcarea părților înlătură răspunderea penală, cu excepția celor prevăzute la art. 229 alin. (2) lit. a) și alin. (3) din Codul penal, respectiv furtul săvârșit asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural [art. 229 alin. (2) lit. a)] și furtul privind următoarele categorii de bunuri: țigeli, gazolină, condensat, etan lichid, benzină, motorină, alte produse petroliere sau gaze naturale din conducte, depozite, cisterne ori vagoane-cisternă; componente ale sistemelor de irigații; componente ale rețelelor electrice; dispozitive ori sisteme de semnalizare, alarmare ori alertare în caz de incendiu sau alte situații de urgență publică; mijloace de transport sau orice alt mijloc de intervenție la incendiu, la accidente de cale ferată, rutiere, navale sau aeriene ori în caz de dezastru; instalații de siguranță și dirijare a traficului feroviar, rutier, naval, aerian și componente ale acestora, precum și componente ale mijloacelor de transport aferente; bunuri prin însușirea cărora se pune în pericol siguranța traficului și a persoanelor pe drumurile publice; cabluri, linii, echipamente și instalații de telecomunicații, radiocomunicații, precum și componente de comunicații [art. 229 alin. (3)]. În acest sens sunt și Decizia Curții Constituționale nr. 293 din 28 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 18 iunie 2015, paragrafele 17 și 18, și Decizia Curții Constituționale nr. 59 din 2 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 8 mai 2017, paragraful 15.

14. În continuare, prin Decizia nr. 336 din 22 mai 2018, precitată, Curtea a reținut că, pentru infracțiunile de furt prevăzute de art. 228, art. 229 alin. (1), alin. (2) lit. b) și c) și art. 230 din Codul penal [n.n. — având în vedere dispozițiile art. 231 alin. (2) din Codul penal în redactarea anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 274/2020], infracțiuni urmărite din oficiu, legiuitorul acordă posibilitatea părților și subiecților procesuali principali să dispună asupra procesului penal prin împăcarea lor. Astfel, Curtea a constatat că este permisă împăcarea, având drept consecință stingerea procesului penal, în cazul comiterii: infracțiunii de furt în formă simplă (art. 228); a furtului calificat săvârșit într-un mijloc de transport în comun [art. 229 alin. (1) lit. a)], în timpul nopții [art. 229 alin. (1) lit. b)], de o persoană mascată, deghizată sau travestită [art. 229 alin. (1) lit. c)], prin efracție, escaladare sau prin folosirea fără drept a unei chei adevărate ori a unei chei mincinoase [art. 229 alin. (1) lit. d)], prin scoaterea din funcțiune a sistemului de alarmă ori de supraveghere [art. 229 alin. (1) lit. e)], prin violare de domiciliu sau sediu profesional [art. 229 alin. (2) lit. b)], de o persoană având asupra sa o armă [art. 229 alin. (2) lit. c)]; precum și a furtului săvârșit în scop de folosință (art. 230). În acest sens, Curtea a menționat și Decizia nr. 776 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 295 din 26 aprilie 2017, paragraful 15.

15. Tot prin Decizia nr. 336 din 22 mai 2018, precitată, Curtea a reținut că nu este fondată critica formulată cu privire la dispozițiile art. 231 alin. (2) din Codul penal, care oferă posibilitatea împăcării în cazul infracțiunii de furt calificat, prevăzută de art. 229 alin. (1) lit. b) din Codul penal, în sensul că aceste dispoziții de lege ar încălca prevederile constituționale privind valorile supreme ale statului român și rolul Ministerului Public. Astfel, Curtea a statuat că legiuitorul poate decide — în limita atribuțiilor sale constituționale prevăzute la art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală și potrivit politicii penale a statului, având în vedere importanța valorilor sociale ocrotite prin normele penale adoptate și raporturile sociale ce se nasc în urma respectivelor incriminări —, care sunt infracțiunile pentru care este posibilă înlăturarea răspunderii penale prin împăcare, fără ca, în acest mod, să se aducă vreo atingere principiilor constituționale consacrate de prevederile art. 1 alin. (3) și ale art. 131 alin. (1) din Legea fundamentală.

16. De asemenea, prin Decizia nr. 336 din 22 mai 2018, Curtea nu a reținut nici criticile raportate la prevederile art. 26 și ale art. 44 alin. (1) din Constituție, în sensul că prin reglementarea instituției împăcării în materia furtului calificat ar fi încălcat rolul protector al statului cu privire la o serie de valori sociale fundamentale ale vieții în societate, cum sunt viața privată și patrimoniul persoanelor. Constituția nu stabilește mijloacele juridice prin care trebuie realizată ocrotirea valorilor fundamentale ale societății, măsurile necesare în acest scop fiind lăsate la aprecierea legiuitorului, având în vedere că politica penală a statului poate avea diverse imperative și priorități în diferite perioade de timp, determinate de frecvența, gravitatea și consecințele faptelor antisociale. În raport cu acestea, legiuitorul alege mijloacele juridice prin care urmărește protecția diferitelor categorii de relații sociale, ceea ce înseamnă că, în funcție de gradul de pericol social, poate considera că anumite fapte trebuie incriminate și combătute prin aplicarea de sancțiuni de drept penal, iar altele nu, respectiv că pentru anumite infracțiuni — dintre cele pentru care acțiunea penală este pusă în mișcare din oficiu — este posibilă înlăturarea răspunderii penale prin împăcare, iar pentru alte infracțiuni — din aceeași categorie — nu, fără a se aduce vreo atingere principiilor fundamentale consacrate de prevederile art. 26 și ale art. 44 alin. (1) din Legea fundamentală.

17. Prin Decizia nr. 336 din 22 mai 2018, Curtea a constatat că aspectele criticate constituie, de fapt, o problemă de

oportunitate și de justificare practică, iar dispozițiile art. 231 alin. (2) cu referire la art. 229 alin. (1) lit. b) din Codul penal reprezintă opțiunea legiuitorului, fiind adoptate de Parlament potrivit politicii sale penale, în considerarea rolului său constituțional de unică autoritate legiuitoare a țării, prevăzut la art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală. Prin adoptarea acestor norme, Parlamentul s-a plasat în interiorul marjei sale de apreciere, respectând principiile constituționale invocate de autorul excepției (Decizia nr. 25 din 6 martie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 4 decembrie 1996, Decizia nr. 683 din 19 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 20 ianuarie 2015, paragrafele 16 și 17, Decizia nr. 54 din 24 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 17 aprilie 2015, paragraful 20, Decizia nr. 156 din 17 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 303 din 4 mai 2015, paragraful 13, Decizia nr. 293 din 28 aprilie 2015, citată anterior, paragraful 20, Decizia nr. 776 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 295 din 26 aprilie 2017, paragraful 16, Decizia nr. 783 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 289 din 24 aprilie 2017, paragraful 19, Decizia nr. 59 din 2 februarie 2017, citată anterior, paragraful 16, și Decizia nr. 555 din 19 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 22 februarie 2018, paragraful 21).

18. În același sens este și Decizia nr. 445 din 28 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 din 9 septembrie 2016.

19. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 231 alin. (2) cu referire la art. 229 alin. (1) lit. b) din Codul penal, pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, inclusiv în ceea ce privește dispozițiile art. 159 alin. (2), ale art. 231 alin. (2) cu referire la art. 228 alin. (1), precum și ale art. 244 alin. (3) din Codul penal, față de care nu au fost formulate critici distincte.

20. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de procuror în Dosarul nr. 14.925/94/2018 al Judecătoriei Buftea — Secția penală și constată că dispozițiile art. 159 alin. (2), ale art. 231 alin. (2) cu referire la art. 228 alin. (1) și art. 229 alin. (1) lit. b), precum și ale art. 244 alin. (3) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Buftea — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 7 martie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Oana-Cristina Puică

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 912/2019 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Legătură Centură Oradea (Girație Calea Sântandrei) — Autostrada 3 (Biharia)”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, precum și al art. 5 alin. (1), al art. 9 alin. (8), al art. 11 alin. (6), alin. (6²) și alin. (7) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 912/2019 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Legătură Centură Oradea (Girație Calea Sântandrei) — Autostrada A3 (Biharia)”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.009 din 16 decembrie 2019, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Poziția nr. crt. 296 se modifică în sensul actualizării, în condițiile legii, a elementelor de identificare și a sumei individuale aferente despăgubirilor, în conformitate cu anexa la prezenta hotărâre.**

2. **Pozițiile nr. crt. 56 și 57 se exclud ca urmare a modificării proiectului tehnic, cu respectarea legislației în vigoare.**

3. **După poziția nr. crt. 183 se introduce o nouă poziție, poziția nr. crt. 183¹, în conformitate cu anexa la prezenta hotărâre.**

Art. II. — Se aprobă declanșarea procedurii de expropriere pentru imobilul proprietate privată, prevăzut la art. I pct. 3, situat pe amplasamentul lucrării de utilitate publică „Legătură Centură

Oradea (Girație Calea Sântandrei) — Autostrada A3 (Biharia)”, aflat pe raza Municipiului Oradea din județul Bihor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 912/2019, în conformitate cu anexa la prezenta hotărâre, expropriator fiind statul român, reprezentat de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A.

Art. III. — (1) Sumele individuale estimate de către expropriator, aferente plății despăgubirilor, în condițiile legii, pentru imobilul prevăzut la art. I pct. 3 se încadrează în sumele aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 912/2019.

(2) Diferența dintre sumele devenite disponibile conform art. I pct. 1 și 2 și suma necesară justei despăgubiri pentru imobilul prevăzut la art. I pct. 3 se restituie la bugetul de stat în termen de 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei hotărâri.

Art. IV. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., răspunde de realitatea datelor din anexa la prezenta hotărâre, în conformitate cu prevederile legale, precum și de corectitudinea datelor înscrise în documentele care au stat la baza stabilirii acestora.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Marian Neacșu

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Bogdan-Stelian Mindrescu,
secretar de stat
p. Ministrul finanțelor,
Alin Marius Andrieș,
secretar de stat

București, 8 august 2024.
Nr. 964.

ANEXĂ

LISTA

imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Legătură Centură Oradea (Girație Calea Sântandrei) — Autostrada 3 (Biharia)”, situate pe teritoriul localităților Oradea și Borș din județul Bihor, proprietarii sau deținătorii acestora, precum și sumele aferente despăgubirilor

Nr. crt.	Poziție Hotărârea Guvernului nr. 912/2019	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Numele și prenumele proprietarului/deținătorului terenului	Categoria de folosință	Tarlaua	Parcela	Număr cadastral	Suprafața totală din acte (mp)	Suprafața de expropriat (mp)	Suprafața de expropriat construcții (mp/ml/amprenta la sol)	Valoarea de despăgubire, conform Legii nr. 255/2010 (lei)
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	296	Bihor	Borș	Gyozo-Attila Kereszturi	arabil intravilan	165	897/90, 897/91	60374	16.300	2.499	—	60.350,85
2	183 ¹	Bihor	Oradea	Seles Luana	arabil intravilan	—	—	203656	3.793	100	—	21.850,00

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea unei suprafețe de 2,38 ha teren cu destinație forestieră din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia și în administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva, în vederea reconstituirii dreptului de proprietate

Având în vedere Sentința civilă nr. 2.349 din 8.07.2020, pronunțată de Judecătoria Buzău, județul Buzău, în Dosarul nr. 15.013/200/2019, rămasă definitivă prin neapelare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 6 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, al art. 864 și 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 288, art. 299 și art. 361 alin. (1), (3) și (4) și al art. 362 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia și în administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva a suprafeței de 2,38 ha teren cu destinație forestieră, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, în vederea reconstituirii dreptului de proprietate, conform legii.

(2) Punerea la dispoziție a terenului, în vederea punerii în posesie a persoanei îndreptățite, se face prin încheierea unui protocol între Regia Națională a Pădurilor — Romsilva, prin — Ocolul silvic Vintilă Vodă și Ocolul silvic Râmnicu Sărat, din structura

Direcției Silvice Buzău, și Comisia locală de fond funciar Bisoca, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 2. — Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, iar Regia Națională a Pădurilor — Romsilva își va modifica în mod corespunzător datele din evidența contabilă.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Mircea Fechet

p. Președintele Autorității Naționale
pentru Restituirea Proprietăților,

George Băeșu

Ministrul finanțelor,

Marcel-Ioan Boloș

București, 8 august 2024.

Nr. 965.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunului imobil care se transmite din domeniul public în domeniul privat al statului și în administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva (CUI 1590120), în vederea reconstituirii dreptului de proprietate

Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea	Indicativul terenului în amenajament	Suprafața — ha —	Valoarea de inventar MF — lei —	Valoarea de inventar a bunului care trece în domeniul privat al statului — lei —
0	1	2	3	4	5	6	7
1	1363 parțial	8.04.01	Teren cu destinație forestieră	Ocolul Silvic Vintilă-Vodă, cu amplasamentele amenajistice în U.P. VI, Sărulești, u.a. 203A = 1,13 ha și Ocolul Silvic Râmnicu Sărat, cu amplasamentele amenajistice în U.P. I, Călnău, u.a. 33A = 0,50 ha, u.a. 32B = 0,75 ha, U.A.T. Bisoca, județul Buzău	2,38	0	36.961

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

pentru aprobarea Ghidului privind prevenirea și combaterea hărțuirii pe criteriul de sex și a hărțuirii morale la locul de muncă în Ministerul Apărării Naționale

Având în vedere dispozițiile art. 2 și 4 din Metodologia privind prevenirea și combaterea hărțuirii pe criteriul de sex, precum și a hărțuirii morale la locul de muncă, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 970/2023,

pentru aplicarea prevederilor art. 6 și art. 7 alin. (4) lit. a) din Metodologia privind prevenirea și combaterea hărțuirii pe criteriul de sex, precum și a hărțuirii morale la locul de muncă, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 970/2023,

în temeiul prevederilor art. 40 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Ghidul privind prevenirea și combaterea hărțuirii pe criteriul de sex și a hărțuirii morale la locul de muncă în Ministerul Apărării Naționale, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Angel Tîlvăr

București, 7 august 2024.
Nr. M.168.

ANEXĂ

GHID

privind prevenirea și combaterea hărțuirii pe criteriul de sex și a hărțuirii morale la locul de muncă în Ministerul Apărării Naționale

CAPITOLUL I

Principii directoare

Art. 1. — Prin aprobarea și implementarea prevederilor prezentului ghid, Ministerul Apărării Naționale se obligă să asigure un mediu sigur pentru toți angajații, fără discriminare pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată sau pe baza oricărui alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Art. 2. — Asigurarea egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați este fundamentală și orice formă de manifestare a relațiilor de putere dintre bărbați și femei este strict interzisă, fiind considerată o formă de încălcare a demnității umane și de creare a unui mediu intimidant, ostil, degradant, umilitor sau ofensator.

Art. 3. — Ministerul Apărării Naționale aplică o politică de toleranță zero pentru hărțuirea pe criteriul de sex și hărțuirea morală la locul de muncă, tratează cu seriozitate și promptitudine toate incidentele și investighează toate acuzațiile de hărțuire.

Art. 4. — (1) În cadrul Ministerului Apărării Naționale se sancționează disciplinar orice persoană despre care s-a dovedit că a hărțuit o altă persoană, aceasta putând duce inclusiv până la încetarea raporturilor de serviciu/muncă.

(2) Aplicarea oricărei sancțiuni disciplinare se face în conformitate cu prevederile următoarelor acte normative, astfel:

- Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare;
- Legea nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților profesioniști, cu modificările și completările ulterioare;
- Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — La nivelul Ministerului Apărării Naționale, conducerea asigură un mediu sigur pentru tot personalul, în care toate reclamațiile de hărțuire pe criteriul de sex și de hărțuire morală la locul de muncă sunt tratate cu seriozitate, promptitudine și în condiții de confidențialitate. În tot procesul de investigare a plângerilor, toate persoanele implicate sunt ascultate și tratate cu respect și considerație, asigurându-se protecția datelor de identitate în vederea protejării personalului.

CAPITOLUL II

Cadrul legal

Art. 6. — Elaborarea prezentului ghid are la bază următorul cadru legal european:

a) Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă prevede că hărțuirea va fi considerată o formă de discriminare atunci când se manifestă un comportament nedorit, care are scopul sau efectul de a încălca demnitatea unei persoane și de a crea un mediu intimidant, ostil, degradant, umilitor sau ofensator;

b) Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului șanselor egale și al egalității de tratament între femei și bărbați în materie de încadrare în muncă și de muncă.

Art. 7. — Hărțuirea morală și hărțuirea sexuală sunt contrare principiului egalității de tratament între femei și bărbați și constituie discriminare pe criteriul de sex. Aceste forme de discriminare se manifestă nu numai la locul de muncă, dar și în ceea ce privește accesul la muncă, la formare și promovare profesională. În acest context, comandanții/șefii unităților militare și persoanele responsabile cu formarea profesională sunt încurajate să ia măsuri pentru a lupta împotriva tuturor formelor de discriminare pe criteriul de sex și, în special, să ia măsuri preventive împotriva hărțuirii morale și hărțuirii sexuale la locul de muncă și în ceea ce privește accesul la muncă, la formare și promovare profesională, în conformitate cu dreptul național și practicile naționale.

Art. 8. — Actele normative care stau la baza elaborării prezentului ghid sunt:

a) Legea nr. 202/2002 privind egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) Legea nr. 80/1995, cu modificările și completările ulterioare;

c) Legea nr. 384/2006, cu modificările și completările ulterioare;

d) Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

e) Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare;

f) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare;

g) Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

h) Hotărârea Guvernului nr. 262/2019 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 202/2002 privind egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați;

i) Hotărârea Guvernului nr. 970/2023 pentru aprobarea Metodologiei privind prevenirea și combaterea hărțuirii pe criteriul de sex, precum și a hărțuirii morale la locul de muncă.

CAPITOLUL III

Scop/Obiective

Art. 9. — (1) Scopul prezentului ghid este acela de a pune la dispoziția personalului Ministerului Apărării Naționale instrumentele necesare în exercitarea deplină a drepturilor și libertăților individuale în mediul de muncă.

(2) Obiectivul principal al prezentului ghid este acela de a asigura întregului personal indiferent de sex un mediu optim de muncă, bazat pe respect egal pentru demnitatea ființei umane, și condițiile necesare pentru un climat în care primează

încrederea, empatia, înțelegerea, profesionalismul și dedicația pentru satisfacerea interesului general.

CAPITOLUL IV

Aplicabilitatea

Art. 10 — Prevederile prezentului ghid se aplică întregului personal al Ministerului Apărării Naționale, precum și persoanelor cu care acesta interacționează în timpul programului de lucru.

Art. 11. — (1) Hărțuirea poate să apară atât între persoane de sex diferit, cât și între persoane de același sex.

(2) În situațiile în care au loc acțiuni care contravin conduitei legale, etice și profesionale la locul de muncă și care nu sunt dorite sau bine primite de către destinatar, se vor dispune măsurile prevăzute în cuprinsul prezentului ghid.

Art. 12. — (1) Hărțuirea este o manifestare a relațiilor de putere și se poate înregistra și în cazul relațiilor inegale la locul de muncă, de exemplu, între personalul care încadrează funcții de comandă/conducere și personalul de execuție, dar nu în mod exclusiv.

(2) Relațiile de putere pot lua forme multiple și se pot manifesta subtil și imprevizibil (cei din cadrul personalului din poziții subordonate nu sunt întotdeauna numai victime).

(3) Orice tip de hărțuire este interzis, atât la locul de muncă, cât și în afara acestuia, când este vorba de participarea la diverse evenimente, deplasări în interes de serviciu, sesiuni de formare sau conferințe, inclusiv în relație cu beneficiarii instituției.

CAPITOLUL V

Definiții

Art. 13. — Hărțuirea este un comportament nedorit, inclusiv de natură sexuală, care face o persoană să se simtă ofensată, umilită sau intimidată. Aceasta include situațiile în care unei persoane i se solicită să se angajeze în activități sexuale ca o condiție a angajării persoanei respective, precum și situațiile care creează un mediu ostil, intimidant sau umilitor. Hărțuirea implică mai multe incidente și/sau acțiuni cu caracter repetitiv, care constituie hărțuire fizică, verbală și nonverbală.

Art. 14. — Exemple de conduită sau comportamente care constituie hărțuire la locul de muncă includ, dar nu se limitează la:

a) conduita fizică: contact fizic nedorit, repetat (atingeri necorespunzătoare ale corpului), violența fizică (inclusiv agresiunea sexuală), utilizarea amenințărilor sau recompenselor legate de locul de muncă, pentru a solicita favoruri sexuale;

b) conduita verbală: comentariile privind aspectul, vârsta, viața privată a unui angajat, comentarii sexuale, povești și glume de natură sexuală, avansuri sexuale, invitații sociale repetate și nedorite pentru întâlniri sau intimitate fizică, insulte legate de sexul angajatului sau alte caracteristici ale sale, observații exagerat de familiare, trimiterea de mesaje umilitoare, degradante, explicite sexual, prin telefon, e-mail sau orice alte mijloace de comunicare, dacă acestea sunt făcute în mod sistematic/repetat și dacă urmăresc, au ca rezultat sau sunt susceptibile să conducă la vătămări fizice, psihologice, sexuale;

c) comportament nonverbal: afișarea materialelor sugestive sau explicite sexual, gesturi sugestive sexual, fluierături, priviri insistente, dacă acestea sunt făcute în mod sistematic/repetat.

Art. 15. — Hărțuirea morală la locul de muncă constă, în întregul Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în:

a) orice comportament exercitat cu privire la un angajat de către un alt angajat care este superiorul său ierarhic, de către un subaltern și/sau de către un angajat comparabil din punct de vedere ierarhic, în legătură cu raporturile de muncă, care să aibă drept scop sau efect o deteriorare a condițiilor de muncă prin

lezarea drepturilor sau demnității angajatului, prin afectarea sănătății sale fizice sau mentale ori prin compromiterea viitorului profesional al acestuia, comportament manifestat în oricare dintre următoarele forme: conduită ostilă sau nedorită, comentarii verbale, acțiuni sau gesturi;

b) orice comportament care, prin caracterul său sistematic, poate aduce atingere demnității, integrității fizice ori mentale a unui angajat sau grup de angajați, punând în pericol munca lor sau degradând climatul de lucru, inclusiv stresul și epuizarea fizică.

Art. 16. — Hărțuirea morală poate consta și în:

a) manifestarea sau diseminarea unui material ofensator sau cu conținut indecent;

b) insinuări, insulte sau remarci obscene ori sexiste/ rasiste/homofobe, făcute în mod sistematic/repetat;

c) folosirea unui limbaj ofensator în descrierea unei persoane cu dizabilități sau ironizarea unei persoane cu dizabilități;

d) comentarii despre aspectul fizic sau caracterul unei persoane, de natură să cauzeze stânjeneală sau suferință;

e) atenție nedorită, precum spionare, urmărire permanentă, șicanare, comportament exagerat de familiar sau atenție verbală ori fizică nedorită;

f) efectuarea sau trimiterea repetată de: apeluri telefonice, SMS-uri, e-mailuri, mesaje pe rețelele sociale, faxuri sau scrisori nedorite, cu conotații sexuale, ostile sau care afectează viața privată a unei persoane;

g) întrebări nejustificate, inoportune sau persistente despre vârsta, starea civilă, viața personală, interesele sau orientarea sexuală a unei persoane ori întrebări similare despre originea rasială sau etnică a unei persoane, inclusiv despre cultura sau religia acesteia;

h) avansuri sexuale nedorite, solicitări repetate de acordare a unei întâlniri sau amenințări;

i) sugestii privind faptul că favorurile sexuale îi pot aduce unei persoane promovarea profesională sau că, dacă aceasta nu le acordă, atunci cariera sa va avea de suferit.

Art. 17. — Exemple de atitudini care sunt legitime în relația cu angajatul, fiind prerogative ale angajatorului, și nu constituie hărțuire:

a) supraveghează direct angajații, inclusiv stabilind așteptările de performanță și oferind feedback despre performanța muncii;

b) ia măsuri pentru a corecta deficiențele de performanță, cum ar fi plasarea unui angajat într-un plan de îmbunătățire a performanței;

c) ia măsuri disciplinare rezonabile;

d) dă directive legate de atribuții, cum și când ar trebui făcută activitatea;

e) solicită actualizări sau rapoarte;

f) aprobă sau refuză solicitările de timp liber.

CAPITOLUL VI

Roluri și responsabilități

Art. 18. — Comandantul/Șeful unității militare are următoarele responsabilități:

a) se asigură că prevederile ghidului sunt aduse la cunoștința întregului personal;

b) se asigură de implicarea tuturor angajaților în eliminarea situațiilor de hărțuire pe criteriul de sex și de hărțuire morală la locul de muncă, prin crearea unei abordări pragmatice în gestionarea acestui tip de situații;

c) se asigură de crearea tuturor pârghiilor necesare pentru ca toate situațiile de comportament necorespunzător să fie semnalate și soluționate, fără a depinde doar de plângerile formale sau informale depuse de angajați;

d) se asigură că incidentele în care se susține existența hărțuirii sunt investigate cu maximă seriozitate și raportate în conformitate cu normele legale în vigoare;

e) se asigură că întregul personal conștientizează că va fi ascultat în situațiile pe care le expune, că nu are constrângeri, de nicio natură, pentru a comunica starea de fapt, precum și că situațiile prezentate sunt confidențiale și analizate cu atenția cuvenită;

f) asigură constituirea registrului de semnalare a cazurilor, unde vor fi înregistrate plângerile/sesizările; registrul va conține număr de înregistrare, faza hărțuirii, soluții identificate;

g) demarează toate acțiunile necesare pentru a se asigura că toate persoanele care se dovedesc vinovate de cazurile confirmate de hărțuire sunt sancționate în conformitate cu prevederile legale și asigură toate măsurile de protecție a victimei.

Art. 19. — Pentru primirea și soluționarea plângerilor/sesizărilor, comandantul unității militare desemnează prin ordin de zi pe unitate o persoană responsabilă sau constituie o comisie pentru primirea și soluționarea plângerilor/sesizărilor, denumită în continuare *comisia*.

Art. 20. — În situația în care plângerea/sesizarea se îndreaptă împotriva persoanelor din comanda unității militare, persoana responsabilă/comisia se stabilește la nivelul eșalonului superior al unității militare sesizate.

Art. 21. — În situația în care persoanele implicate fac parte din structuri diferite, cu eșaloane superioare diferite, comisia va fi desemnată de către eșalonul superior comun.

Art. 22. — În situația în care comisiile de control din cadrul eșaloanelor superioare sunt informate, pe timpul desfășurării misiunilor specifice, de eventuale cazuri de hărțuire, soluționarea acestora se face, după caz, de către o comisie desemnată de către comandantul/șeful unității militare, prevăzută la art. 19, 20 sau 21, după caz.

Art. 23. — La momentul numirii persoanei responsabile sau, după caz, a membrilor în comisie, persoana responsabilă/membrii comisiei va/vor semna un acord de confidențialitate sub sancțiunea prevederilor art. 26 alin. (2) și ale art. 39 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 227 alin. (1) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 24. — La nominalizarea comisiei se va ține seama de:

a) echilibrul între sexe — reprezentare paritară femei/bărbați, pe cât posibil, în funcție de specificul domeniului de activitate;

b) conduita etică și profesională a persoanelor desemnate să facă parte din comisia care va ancheta cazul de hărțuire;

c) nu pot face parte din comisia de anchetă niciuna dintre persoanele implicate direct sau indirect în evenimentele sesizate și conducătorul unității militare;

d) după caz, face parte din comisie reprezentantul sindical/al salariaților;

e) nevoia de a include persoane cu competențe în domeniu, respectiv responsabilul cu egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați.

Art. 25. — (1) Comisia va fi constituită din cel puțin 3 membri titulari, dintre care unul este și președinte.

(2) Comisia va avea un secretar cu următoarele atribuții:

a) primirea și înregistrarea plângerilor/sesizărilor în registrul special al comisiei;

b) convocarea comisiei;

c) redactarea proceselor-verbale întocmite în cadrul comisiei;

d) păstrarea documentelor elaborate/gestionate, atât în format electronic, cât și pe suport hârtie.

(3) Persoana responsabilă/comisia are următoarele atribuții:

a) asigură informarea întregului personal referitor la politicile și legislația în vigoare;

b) asigură suport și consiliere pentru angajații afectați de un incident de tip hărțuire, situațiile expuse fiind confidențiale și analizate cu atenția cuvenită;

c) participă nemijlocit la soluționarea plângerilor formulate de personalul unității militare în legătură cu situațiile de

comportament necorespunzător, indiferent dacă aceste plângeri sunt formale sau informale;

d) raportează comandantului/șefului unității militare toate situațiile de tip hărțuire care îi sunt aduse la cunoștință;

e) cooperează cu personalul unității militare în toate situațiile în care acesta este solicitat să furnizeze informații relevante pentru soluționarea unui caz de hărțuire;

f) gestionează procesele de soluționare a plângerilor și/sau a măsurilor disciplinare, împreună cu conducerea unității militare.

CAPITOLUL VII

Procedura de plângere/sesizare și de soluționare

Art. 26. — Procedurile de plângere/sesizare și de soluționare se realizează, de regulă, la nivelul unității militare și au caracter administrativ.

Art. 27. — Procedura informală constă în:

a) personalul care este supus hărțuirii ar trebui, dacă este posibil, să informeze presupusul hărțuitor că percepe comportamentul în cauză drept nedorit și deranjant;

b) pot apărea situații de hărțuire în relații inegale, adică între o persoană cu funcție de comandă/conducere și o persoană cu funcție de execuție. De asemenea, pot exista situații în care nu este posibil ca victima să îl informeze pe presupusul hărțuitor cu privire la faptul că percepe comportamentul în cauză drept nedorit și deranjant, de exemplu, presupusul hărțuitor poate fi chiar persoana desemnată cu gestionarea cazurilor de hărțuire sau superiorul victimei;

c) dacă o victimă nu poate aborda direct un presupus hărțuitor, el/ea va aborda superiorul ierarhic al presupusului hărțuitor despre comportamentul nedorit și deranjant. De asemenea, va comunica unui alt reprezentant cu rol de conducere a unității militare/reprezentantului salariaților sau reprezentantului sindical. În acest context, persoanele menționate mai sus se vor asigura că victima este informată corespunzător, astfel că alegerea în mod informal a soluționării problemei nu exclude posibilitatea ca victima să își dorească și o rezolvare formală, în cazul în care hărțuirea continuă.

Art. 28. — Procedura formală se desfășoară astfel:

a) atunci când persoana responsabilă/comisia primește o plângere/sesizare de hărțuire, aceasta trebuie:

1. să înregistreze plângerea/sesizarea și informațiile relevante în registru;

2. să se asigure că victima înțelege procedurile pentru soluționarea plângerii/sesizării;

3. să păstreze o evidență confidențială a tuturor discuțiilor;

4. să respecte alegerea victimei;

5. să se asigure că victima știe că poate depune plângere/sesizare și la alte instituții care au competențe în domeniul hărțuirii;

b) pe parcursul procedurii de soluționare a plângerii/sesizării, victima are dreptul de a beneficia de suportul unui consilier din cadrul unității militare/eșalonului superior;

c) victima poate fi asistată de un reprezentat sindical sau al salariaților pe parcursul procedurii de soluționare a plângerii/sesizării;

d) comisia se asigură de informarea victimei cu privire la posibilitatea de a solicita consiliere juridică sau psihologică;

e) tabelul cu persoanele responsabile, respectiv membrii comisiei și funcția lor va fi afișat în incinta unității militare și diseminat întregului personal și va conține următoarele elemente:

Nr.	Numele și prenumele	Structură/ Departament	E-mail	Telefon

f) comandantul/șeful unității militare are rolul de a pune în aplicare prezentul ghid fără a putea face parte din comisie, cu excepția situațiilor în care prezența acestuia este obligatorie (de exemplu, superiorul ierarhic al presupusului hărțuitor);

g) în situații temeinic justificate, desemnarea unei alte persoane responsabile sau a unui membru al comisiei se poate face numai prin ordin de zi pe unitate.

Art. 29. — Plângerea/Sesizarea poate fi formulată de persoana vătămată în formă scrisă (olograf sau electronic, dar obligatoriu asumată prin semnătură de către victimă, cu respectarea protecției datelor de identitate, în vederea asigurării protecției acesteia) sau verbală (discuție cu persoanele responsabile, în urma căreia se va întocmi un proces-verbal).

Art. 30. — Persoana desemnată/comisia demarează întocmirea unui raport de caz care va cuprinde toate informațiile relevante furnizate în plângere, înregistrând datele, orele și faptele incidentului/incidentelor.

Art. 31. — Persoana responsabilă/comisia are următoarele obligații:

a) să comunice victimei posibilitățile de soluționare, să analizeze solicitările acesteia, să clarifice așteptările victimei cu privire la rezultatul dorit și să consemneze decizia luată;

b) să o îndrume către consiliere psihologică și/sau juridică și să consemneze măsura propusă și agreată;

c) să se asigure că se păstrează un registru confidențial despre desfășurarea anchetei;

d) să ofere posibilitatea presupusului hărțuitor să răspundă plângerii;

e) să se asigure că presupusul hărțuitor înțelege mecanismul de reclamare;

f) să informeze presupusul hărțuitor cu privire la politica instituției în cazul hărțuirii, hărțuirii sexuale, dar și cu privire la legislația națională în domeniu;

g) să informeze presupusul hărțuitor cu privire la posibilele sancțiuni;

h) să faciliteze, dacă este cazul și doar în urma acordului prealabil al victimei, discuțiile între cele două părți.

Art. 32. — Raportul de caz se întocmește în termen de maximum 7 zile lucrătoare de la depunerea plângerii/sesizării. Prin raportul de caz persoana responsabilă/comisia propune comandantului/șefului unității, dacă este cazul, măsuri de protecție a victimei cu respectarea prevederilor legale.

Art. 33. — Raportul de caz este înaintat, în funcție de măsurile dispuse: structurii de resurse umane/conducerii unității militare/consilierului privind egalitatea de șanse/consilierului de etică.

Art. 34. — Persoana responsabilă/comisia trebuie:

a) să intervieveze separat victima și persoana acuzată;

b) să intervieveze separat alte părți terțe relevante;

c) să întocmească un raport al anchetei, care să cuprindă sesizarea, investigațiile, constatările și măsurile dispuse;

d) în cazul în care faptele au avut loc, să propună modalități de soluționare a sesizării, luând în considerare care este soluția potrivită pentru victimă, prin consultare cu aceasta;

e) în cazul în care nu poate determina dacă faptele au avut loc sau nu, să facă recomandări pentru a se asigura că nu este afectat climatul de muncă, respectiv: informare, conștientizare, grupuri de suport;

f) să țină o evidență a tuturor acțiunilor întreprinse;

g) să asigure păstrarea confidențialității tuturor înregistrărilor referitoare la cazul investigat;

h) să se asigure că procesul de soluționare a plângerii/sesizării se realizează cel mai târziu în termen de 45 de zile lucrătoare de la data la care a fost făcută plângerea/sesizarea.

Art. 35. — Soluționarea plângerii/sesizării reprezintă etapa finală a procedurii, în cadrul căreia persoana responsabilă/comisia întocmește un raport final prin care detaliază investigațiile, constatările și măsurile propuse, după caz, și pe care îl va înainta conducerii unității militare.

Art. 36. — (1) Un angajat care a fost supus hărțurii poate, de asemenea, să facă o plângere la alte instituții care au competențe în domeniul hărțurii.

(2) Aceste plângeri se pot face conform prevederilor Legii nr. 202/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la:

- a) inspectoratul teritorial de muncă;
- b) Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării;
- c) instanțele de judecată;
- d) organele de cercetare penală dacă hărțuirea este atât de gravă, încât se încadrează în formele prevăzute de Codul penal.

CAPITOLUL VIII

Sanctiuni

Art. 37. — Orice persoană care, în urma finalizării procedurii de plângere/sesizare, a fost găsită vinovată de hărțuire poate fi supusă sancțiunilor prevăzute de:

- a) Legea nr. 80/1995, cu modificările și completările ulterioare;
- b) Legea nr. 384/2006, cu modificările și completările ulterioare;
- c) Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- d) Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare;

e) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare;

f) Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 38. — Natura sancțiunilor va depinde de gravitatea și amploarea actelor de hărțuire. Se vor aplica sancțiuni proporționale, pentru a se asigura că incidentele de hărțuire nu sunt tratate ca fiind comportamente normale/tolerabile.

CAPITOLUL IX

Monitorizare și evaluare

Art. 39. — Comandanții/Șefii unităților militare și responsabili cu gestionarea cazurilor de hărțuire vor monitoriza și vor raporta ierarhic conducerea Ministerului Apărării Naționale modalitatea de respectare a aplicării prevederilor prezentului ghid, până la sfârșitul lunii ianuarie a fiecărui an, pentru anul precedent, inclusiv numărul de incidente înregistrate și modul în care acestea au fost soluționate.

Art. 40. — Structura desemnată la nivelul Ministerului Apărării Naționale pentru a centraliza cazurile de hărțuire semnalate și de a înainta raportul anual către Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați (ANES) este Direcția generală management resurse umane.

MINISTERUL
TRANSPORTURILOR
ȘI INFRASTRUCTURII
Nr. 1.937
din 10 iulie 2024

MINISTERUL
FINANTELOR
Nr. 4.127
din 5 august 2024

MINISTERUL MUNCII
ȘI SOLIDARITĂȚII
SOCIALE
Nr. 1.903
din 18 iulie 2024

ORDIN

pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2024 al Regiei Autonome „Administrația Canalului Navigabil Bega” Timiș

Având în vedere art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (7¹) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare, al art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 18 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 23/2022 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii, ministrul finanțelor și ministrul muncii și solidarității sociale emit prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2024 al Regiei Autonome „Administrația Canalului Navigabil Bega” Timiș, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Regia Autonomă „Administrația Canalului Navigabil Bega” Timiș va duce la îndeplinire prezentul ordin.

Ministrul transporturilor
și infrastructurii,
Sorin-Mihai Grindeanu

p. Ministrul finanțelor,
Alin Marius Andrieș,
secretar de stat

Ministrul muncii
și solidarității sociale,
**Simona
Bucura-Opreșcu**

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII
Regia Autonomă „Administrația Canalului Navigabil Bega” Timiș
Sediul/Adresa: Timișoara, str. General Magheru nr. 23
Cod unic de înregistrare: 39669478

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2024**

				mii lei
		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri 2024
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5)	1	2.690,50
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	1.430,00
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	1.364,00
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	1.260,50
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.6=Rd.7+Rd.19)	6	2.690,50
	1	Cheletuieli de exploatare (Rd.7=Rd.8+Rd.9+Rd.10+Rd.18), din care:	7	2.690,50
		A. cheltuieli cu bunuri si servicii	8	543,54
		B. cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	9	0,80
		C. cheltuieli cu personalul (Rd.10=Rd.11+Rd.14+Rd.16+Rd.17), din care:	10	2.138,16
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.11=Rd.12+Rd.13)	11	1.543,15
		C1 ch. cu salariile	12	1.489,07
		C2 bonusuri	13	54,08
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	14	
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	15	
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	16	549,15
		C5 Cheltuieli cu contribuțiile datorate de angajator	17	45,86
		D. alte cheltuieli de exploatare	18	8
	2	Cheletuieli financiare	19	0
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere) (Rd.20=Rd.1-Rd.6)	20	0
IV		IMPOZIT PE PROFIT	21	
IV	1	IMPOZIT PE PROFIT CURENT	21	
	2	IMPOZIT PE PROFIT AMÂNAT	22	
	3	VENITURI DIN IMPOZITUL PE PROFIT AMÂNAT	23	
	4	IMPOZITUL SPECIFIC UNOR ACTIVITĂȚI	24	
	5	ALTE IMPOZITE NEPREZENTATE LA ELEMENTELE DE MAI SUS	25	
V		PROFITUL/PIERDEREA NETĂ A PERIOADEI DE RAPORTARE (Rd. 26=Rd.20-Rd.21-Rd.22+Rd.23-Rd.24-Rd.25), din care:	26	
	1	Rezerve legale	27	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	28	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	29	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	30	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	31	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 27, 28, 29, 30, 31 (Rd. 32= Rd.26-(Rd.27 la Rd. 31)>= 0)	32	
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	33	
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	34	
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	35	
	b)	- dividende convenite bugetului local	36	
	c)	- dividende convenite altor acționari	37	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri 2024
0	1	2	3	4
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.33 - Rd.34 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	38	
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	39	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	40	
	a)	cheltuieli materiale	41	
	b)	cheltuieli cu salariile	42	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	43	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	44	
	e)	alte cheltuieli	45	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	46	808,58
	1	Alocații de la buget	47	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	48	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	49	808,58
X		DATE DE FUNDAMENTARE		
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	50	14
	2	Nr.mediu de salariați total	51	13
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	52	9891,99
	4	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială, recalculat cf. Legii anuale a bugetului de stat **)	53	9891,99
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	54	110
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculat cf. Legii anuale a bugetului de stat	55	110
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	56	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	57	1000
	9	Plăți restante	58	
	10	Creanțe restante	59	

*) Rd.52 = Rd.151 din Anexa de fundamentare nr.2

***) Rd.53 = Rd.152 din Anexa de fundamentare nr.2

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

LISTA

partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale, organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților naționale și a candidaților independenți pentru care a fost depus raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale, conform art. 47 alin. (2) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, cu ocazia alegerilor autorităților publice locale din anul 2024

Nr. crt.	Numele competitorului electoral	Tipul competitorului
1	Anghel Ion Eduard	candidat independent
2	Badea Ghe. Adrian	candidat independent
3	Badea Marius-Mihail	candidat independent
4	Calinescu Aretia	candidat independent
5	Ciceală Ana Maria	candidat independent
6	Groșanu Valentin	candidat independent
7	Ion Cristinel-Reliu	candidat independent
8	Mincu Gheorghe Sorinel	candidat independent
9	Necula Marian	candidat independent
10	Radu Pavel Lucian	candidat independent
11	Secară Sorin	candidat independent
12	Tacu Bogdan Vasile	candidat independent
13	Tică Ion	candidat independent
14	Trocan Constantin-Iulian	candidat independent
15	Alianța pentru Agigea	alianță electorală
16	Avram Marian Vicențiu	candidat independent
17	Bărbulescu Decebal Reginald Constantin	candidat independent
18	China Marian	candidat independent
19	Cirstea Viorel	candidat independent
20	Dică Nicolae Gabriel	candidat independent
21	Fica Elena	candidat independent
22	Ghiță Daniel Gheorghe	candidat independent
23	Gogorici Constantin	candidat independent
24	Hublea Marius	candidat independent
25	Ionescu Andrei Valeriu	candidat independent
26	Marcu Ion	candidat independent
27	Mateescu Ioana	candidat independent
28	Opreșcu Ștefan	candidat independent
29	Pacioianu Constantin	candidat independent
30	State Dumitru	candidat independent
31	Chină Nicolae	candidat independent
32	Chiriac Liliana	candidat independent
33	Cocos Grigore	candidat independent
34	Constantin Georgel	candidat independent
35	Constantin Lucian	candidat independent
36	Cozariuc Dumitru	candidat independent
37	Popescu George-Andrei	candidat independent
38	Prisăcaru Sorin	candidat independent
39	Robescu Jenica	candidat independent
40	Rotariu Irina-Iuliana	candidat independent

Nr. crt.	Numele competitorului electoral	Tipul competitorului
41	Scraba Ion	candidat independent
42	Stoian Petrică	candidat independent
43	Tarba Mihai Gheorghe	candidat independent
44	Voineagu Eugen	candidat independent
45	Uniunea Democrată Tătară	minoritate
46	Partidul Ajutăm România Împreună	partid politic
47	Partidul Alianța Etocrată pentru Reformă	partid politic
48	Partidul Forța Dreptei	partid politic
49	Partidul Independenței Comunei Moșnița	partid politic
50	Partidul Patrioții Poporului Român	partid politic
51	Partidul Polul Suveranist	partid politic
52	Partidul Reînnoim Proiectul European al României	partid politic
53	Partidul S.O.S. România	partid politic
54	Partidul Uniunea Geto-Dacilor	partid politic
55	Partidul Național Conservator Român	partid politic
56	Ardeleanu Gheorghe	candidat independent
57	Bîrjac Gavril	candidat independent
58	Ionescu Vasile	candidat independent
59	Mardale Sandu-Nicu	candidat independent
60	Marin Marian	candidat independent
61	Necula Neculai	candidat independent
62	Pap Sandor	candidat independent
63	Pek Iosif	candidat independent
64	Pui Nandor	candidat independent
65	Streinu Florentin	candidat independent
66	Volocaru Alecsandru	candidat independent
67	Alianța PSD — PNL sector 3 București	alianță electorală
68	Alianța Electorală „Uniți pentru Florești” USR — ARI	alianță electorală
69	Asociația Partida Romilor Pro-Europa	minoritate
70	Antonache Ionel	candidat independent
71	Arsene Costica	candidat independent
72	Babiuc Romica	candidat independent
73	Gogorici Robert Florin	candidat independent
74	Telinoiu Iulian	candidat independent
75	Timis Ioan	candidat independent
76	Totpal Mihai Mircea	candidat independent
77	Alianța Electorală REPER SENS URS.PDF pentru sectorul 3	alianță electorală
78	Alianța Electorală „USR — SENS” județul Dolj	alianță electorală
79	Alianța PMP — Forța Dreptei	alianță electorală
80	Alianța Politică România Socialistă	alianță politică
81	Alianța Național Creștină	partid politic
82	Partidul Makedonarmânilor din România	partid politic
83	Partidul Oamenilor Tineri	partid politic
84	Partidul România Puternică	partid politic
85	Partidul Social Democrat Unit	partid politic
86	Partidul Socialist Român	partid politic
87	Partidul Umanist Social Liberal	partid politic

București, 5 august 2024.

Nr. 25.193.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2024 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2024 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2024.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
 Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
 Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

